

Í DAG

Frá stórpólitikkini

Hin mæti ferðamaðurin

KHRUSTJOV er dögligur at ferðast, og nú hann í summar vitjaði Norðanlandini, fingur vit hann kanska betur at kenna enn áður. Hann er livsfrískur, djárvur í orðum, dugir væl at taka til, dynamiskur og hevur lætt við at skifta frá smilandi blídni til harðrendar málberingar.

Nýliga hevur ovasta sovjetin hildið fund, og eisini har var hann sjálvandi miðdepilin, tí í sovjetiskum politikki hevur hann hitt avgerandi orðið í øllum málum.

Nikita Sergejevitj Khrushchev varð føddur 17. apríl 1894 í bygdini Kalinovka á Kursk-leiðini, sum liggur í Miðruslandi. Til hann var 15 ár arbeiddi hann í landbúnaðinum, men fór so saman við pápanum sum namsarbeiðari í Don-bassinum. Her lærði

hann til kleinsmið. Aftaná kollveltingina í 1917 fór hann uppi politikk. Í 1934 varð hann valdur í aðalnevnd kommunistaflokksins, í 1938 flokksleiðari í Ukraina og í 1953 gjordist hann aðalskrivari hjá aðalnevndini. Í 1958 tók hann við starvinum sum forsætisráðgjafi aftaná Bulganin.

SOSIALURIN

BÚSKAPARRÁÐIÐ

Búskaparráð eru ikki ókend í øðrum londum, so tað er aldeilis ikki nakað nýtt, sum hitt sokallaða »sjálfstýrislandsstýrið« er komið við.

At hetta verður ein dýrur stovnur, er tað eingin, sum ivast í, og tá tjóðveldis- og fólkaflokksmenn skulu rokja hetta ráð, er tað heldur eingin, sum ivast í, hvørs hondum ráðið verður í, og hvørs orindi tað kemur at reka, so leingi sum tjóðveldis- og fólkaflokksmenn sita við ræðinum.

Annars er at siga, at seinasta landsstýrið lat so frægan hagfrøðing sum Einar Kallsberg gera kanningar um fløguvíðurskifti okkara, og greiddi hann úr hondum eitt framúr verk um búskap okkara.

Kanningarnevnd hevur arbeitt við at kanna allan okkara fiskivinnubúskap, so hetta verður veruliga eitt kanningarráð omanfyri tær kanningar, ið gjordar eru.

Vónandi verður okkurt gott at »spyrjast« burtur úr hesum nýggja stovni, men eitt stendur fast: dýrur verður hann, og hin føroyski skattaborgarin skal gjalda

eyðgjaf

HEIMASTYRISLÓGIN

Væl var sjálfstýrisflokkin nýlvin í føroyskum sjálfstýrispolitikki einaferð í tíðini; men vit vita eisini at fólkaflokkurin var ein alvi av hesum sama national-romantiska politikki. Vit lata alt fara um hetta landsstýrið, men minna á, hvat »Krossure« skrivaði um fólkaflokkin, sum sjálfstýrisflokkin hevur sett í háseti. Blaðið segði m. a. undan seinasta vali:

»... og teir fóru at virka undir heimastýrislógini; men veikleiki flokksins var har kortini, tí góðkenna heimastýrislógina vildi hann ikki. Og har rennur hann hoviði inni og gerst eitt skinkil sum flokkur. Hann hevur eisini fingið sviðan av hesum sama. Føroya fólk vil ikki vita av slíkum ótryggleika...«

Veitst tú

AT í 1946 aftaná fólkaatkvøðuna høvdu teir 12 fólkaflokksstingmenn-

inir meirluta saman við Ják up í Jákupst. at taka við loysing; sum teir søgdu høvdu vunn ið meirluta undir atkvøðu greiðsluni; men at teir í staðin fyri stungu halan millum beini og rymdu av tingi.

AT í gamla Egyptalandi høvdu teir eina skipan, sum skuldi tryggja øllum kvinnum ein mann. Tveir ferðir um árið var uppboðs-søla av ógiftum kvinnum. Tær vakrastu fóru sjálvandi fyrst; men peningurin, sum kom inn fyri tær, fór til tær miðstáttu, sum at enda vóru so ríkar, at mannfólkini keyptu tær fyri at fáa hendur á peninginum.

AT kaffiplantur vanligar verða niðurstøttar undir banantroum. Orsøkin er tann, at á henda hátt fær kaffiplantan gjøgnum og millum greinar og bløð hina røttu sólmeina.

AT í gamla Sparta var tað strangliga bannað hermonnum at brúka aðrar enn reyðar skógvar.

AT í norska vatninum Mjøsa eru ikki færri enn 20 ymisk fiskasløg.

TAÐ ER VERULEIKI

AT seinasta bragd P. M. Dans sum loğmaður var at fingast við og fáa tilsogn um 60 milljóna grunin frá ríkisstýrinum.

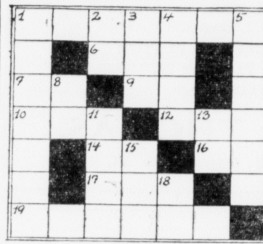
AT einasta lutverk »sjálfstýrislandsstýrisins« í hesum máli var at spyrja ríkisstýrið, um teir kundu fáa hendur á hesum peningi — og tað fingur teir.

BART U

+ er tað, sum maðurin segði, at + tjóðveldismenn eru framúr at + at skapa sær og sínum stovr; + gamli skrivarin í Fiskimannafelagnum fekk sekkina, fyrri at Jákupst. up kundu fáa starvið. Samvinnu- + felagið varð stovnað og Hanus + kom í stjórnarsessin og seinast + kom so Búskaparráðið, og har + skulu so aðrir tjóðveldismenn + fáa sitt livibreyð.

BARNAMATUR

KROSSORÐ:

Yvir: 1) útlendingur 6) í veltuni 7) skoðsmál 9) peningur 10) nes 12) gentunavn 14) liðugur 16) í hjalli 17) klistur 19) ótolnir.

Niður: 1) spiltist 2) felag 3) mál 4) næstu 5) ringast 8) sjúka 11) dansur 13) rokka 15) fjórður 18) tóni.

—Nú kemur lögtingið saman aftur, og veruliga er lögtingið tað besta ein hevur, tá einki betri er.

— Hann heldur fast við tað, at skip hansara er hitt besta á jørðini. — Tað er tað væl eisini. Á sjónum er tað lítið vert.

RATIONALISERING

Ein rationaliseringserfroyingur kemur inn í krumbúðina við blyanti og penni. Hann hitti Jóannes, sum stóð við hondunum í lummum.

— Hvát gerst tú, sigur serfrøðingurin.

— Einki, sigur Jóannes. Serfrøðingurin skrivar tað niður og spyr ein annan mann, hann kemur fram, sum eisini stendur við hondunum í lummum.

— Hvát gert tú?

— Einki, svarar maðurin. Serfrøðingurin skrivaði alt niður og legði aftrat:

Tveir menn gera sama arbeiði, annar er ov mikið!

Lesið SOSIALIN!

Keypið SOSIALIN!

Haldið SOSIALIN!

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

ÁVARING TIL FLAKAFRAMLEIÐARAR

Álvarsliga verður álagt ikki at nýta nakran óblóðgáðan fisk, tað veri seg hýsa ella annar fiskur til frystingar í pakkittilfari okkara, ætlað til export.

L-F FØROYA FISKASØLA

SØKKIÐ BISMARCK!

eftir C. S. FORESTER

umsett hevur MICHEL NIELSEN

(Framhald)

Umboð á Ark Royal striddust Ginger og menn hansara við at gera eina torpedo fasta til eitt »Swordfish«-fløgfar. Ein yvirmaður ansaði eftir, at alt gekk rætt fyrri seg. »Hetta er ein av teimum við magnettendring, sir.« segði Ginger. Teir rullaðu »Swordfish« yvir til startbanan. Vindurin var nógvur og sjóróðið feyk inn yvir teir. Niðri í operations-rúminum á Ark Royal merktist skillinga, hvussu illa tað rullaði. Alt bóltið undir teimum samræðingum, sum pilotarnir høvdu. »Her høvdu vit so alt minir harrar, segði hin elsti varðhaldsmaðurin.« »Vit kenna positionina hjá Bismarck, og vit ansa eftir honum. Nú verður rest tykkara arbeiði. Tykkara torpedoð hava fingið ta nýggju magnetisku tendringina, og hetta kann koma at verða tykkum

til stóra hjálp. Faa tí ikki stóð á honum, ella í hvussu er seinkað honum, er hann skjótt sloppin, tí í morgin fær hann loftverju og nú eru bert tiggju tímars dagsljós eftir. Home Fleet er 100 fjórðingar aftanfyrri og kann aldri fáa hann aftur í so stutta tíð. Tí kenna also skyldu tykkara, minir harrar. Góða eydnue.

Í admiralitetinum stóðu nakrir yvirmenn, — allir høvdu gron — framman fyri kortinum. »Tiggju tímars dagsljós,« segði kontraadmíralurin. »Illeður, ringur sjógvur og lág skyhædd.« »Strandverjan er í telefonini, sir,« segði ein yvirmaður. »Ja, ja. Tak tað uppáftur. Ja 49° 30' norður, 22° vestur, kós 150. Ja. Eitt Catalinafløgfar sigur frá at hava sæð eitt slagskip, sir.« Ongin hoyrði, tí allir vóru uppteknir av kortinum. Positionin

varð avmerkt, at kalla mitt í tí trykantinum, hvørs horn vórðu gjordar av King George V. Rodney og Ark Royal. »Tað MÅ vera Bismarck. Tað kann ikki vera annað,« segði kontraadmíralurin.

»Hann hevur siglt móti Frankariki, líka síðani vit mistu hann burtur.« »Hvat eru longdimar,« spurdi admíralurin illsliga. »140 fjórðingar frá King George V og 130 frá Rodney, sir.« »So kunnu teir ikki fanga hann. Tað er púra ógjørligt.« »Um ikki Ark Royal kann stegja honum sir.« »Ja, og veit, tað er einasti meguleiki, og tú — har eru eisini 6 torpedooyðrar. Teir kunnu leypa á um náttina.« Admíralurin, sum í fyrstuni ljóðaði heldur dólskur á máli, var alt fyrri eitt fullur av stríðsmeig: »Sýrgið fyrri, at hási bóðini koma víðari alt fyrri eitt.« »Tey eru longu farin, sir,« segði yvirmaðurin. »Tiggju tímars dagsljós,« segði admíralurin, og hugdi at klokkum, »nei niggju ein hálvan.«

»Tað er meira enn so tíð til eitt »Swordfish«-fløgfar frá Ark Royal segði kontraadmíralurin. »Vindurin er í beinan vestan. Hann má broyta kós, hvørja ferð, teir skulu upp, ella niður.« »Ja, men to er góð tíð til eitt állop um dagin. Eru vit heldigir, er kanska tíð til tveiv, áðrenn tað verður myrkt.«

»Og aftaná —?« »Tá liggur tverri ikki so væl fyrri.« »So eru jú jagararnir oyðararnir eftir, sir,« segði ein »optimistiskur« yvirmaður, »í ringum sjógví móti einum slagskipi, sum siglir 27 míl. Hvussu liggur tað fyrri?« »Mjaaa,« »Hvussu?« »Onki serligt, sir, um hann ikki frammanundan er skaddur.« »Her vanda vit also aftur til Ark Royal.« Fundurin stýntist at vera lokin, tá ein kommandørkaptaynur knappliga kom inn við einum pappirslepa. »Her er oljuforbúkin hjá King George V og Rodney, so væl, sum eg havi kunnað roknað tað út. Tað ser ikki fór gott út.« »Oljuforbúkin?«

Niðri í dýpinum á King George V gekk ein yvirmaður, ein undir-yvir maður og ein fyrbótari runt og peilaðu oljutangarnar, gingu frá einum tanga til ein annan við peilstokkum, turkaði hann, læt hann glíða niður í rørið, løsu hann av og gingu víðari. Fyri hvørja avlesing, gav yvirmaðurin eitt lítið ljóð frá sær og skrivaði talið niður á ein pappirslepa. Peili stokkurin visti ikki nógv olju, bert eitt lítið sindur úti á endanum, hvørja ferð. »Hesin er heilt turrur, sir,« segði undir-yvirmaðurin eina ferð. »Gott, tað var so

alt,« segði yvirmaðurin og fór inn í maskinrúmið, hvar maskinkommandorurin stóð. Í yviralls og hugdi at teimum syngjandi maskinum. Yvirmaðurin risti á hovdinum, tá hann nærkaðist. »Tað sýnist heilt vónleyst, sir,« segði hann. »Her eru tolini.« Maskinkommandorurin tók pappirslepan, las hann og risti so eisini á hovdinum. »Tygum vita væl av, at teir hava funnið Bismarck?« »Hvar er hann, sir?« »140 fjórðingar framman fyri okkum, við kós beint móti Frankariki.« »Tað var ikki so gott.« »Sjálvt við fullari ferð á, høvdu vit ikki kunna fingið hann aftur, og hann kemur til Brest hesa tíðina í morgin. Men...« »Og í lýsingini í morgin kann hann verða vardur av fløgforum, og so er onki at ivast í, at alt Luftwaffe verður samláð yvir honum.« »Ja, so fer væl at verða.« »Ná, men hvat nyttar tað at tosa?« segði kommandorurin, sum bráðliga var heilt frá sær sjálvum í illslinni. »Vit kunnu ikki halda dampin uppi í fyra tímar, og enn minni í fyra og tiggju. Vit tí mesta sparsameini kunnu vit akkurat sleppa heim, um vit í tí heila tíkið kunnu tað. Okkara jagarar eru heimfarnir orsakav av oljutroti, okkara krossarar eru heimfarnir orsakav av oljutroti, og nú...«

(Framhald).